

Luna: coincidențe cosmice stranii pe care știința nu le poate explica

Mai întâi, „coincidențele”: cu diametrul de 3.474 kilometri, Luna este de exact patru ori mai mică decât Pământul; toți sateliții naturali din sistemul solar gravitează în jurul planetelor pe la ecuator, Luna – nu; rocile de pe Lună conțin urme de metale PROCESATE, precum alamă, uraniu 236 și neptuniu 237. Altfel spus, Luna este unul dintre cele mai misterioase obiecte din sistemul solar.

Este considerată un corp celest „ciudat” datorită numeroaselor proprietăți fizice pe care oamenii de știință nu le pot explica și pentru că este cel mai ieșit din comun corp ceresc, incomparabil cu lunile identificate până în prezent.

De fapt, Luna este atât de ieșită din comun, încât Robert Jastrow, primul președinte al Comisiei de Explorare a Lunii (NASA) a numit Luna „Piatra Rosetta a planetelor”.

Ca să vă faceți o idee despre cât de ciudată este Luna cu adevărat, iată cum a calificat-o Robin Brett, un alt cercetător NASA: **„Ar fi mai ușor să explicăm de ce Luna nu ar trebui să existe, decât de ce există”**.

Bun, dar de ce este Luna ciudată și ce o face atât de specială?

Este un corp ceresc mare. De fapt, Luna este enormă! Cu diametrul de 3.474 de kilometri, Luna are un sfert din diametrul Pământului. Exceptând Pluto și Charon (luna lui Pluto), proporția Lunii față de Pământ este cea mai mare din câte au fost descoperite până acum în univers.

Luna are o orbită absolut ciudată, singura de acest tip pe care astronomii au descoperit-o în sistemul nostru solar. Toate celelalte luni gravitează în jurul planetelor lor pe la ecuator. Luna noastră se comportă cu totul aparte și gravitează în jurul Pământului cu o înclinare de 5 grade. Luna are altitudine, curs și viteză precise, care îi permit să funcționeze „corect” în raport cu Pământul.

Cu alte cuvinte, **LUNA NU AR TREBUI SĂ FIE UNDE SE AFLĂ ACUM.**

Luna este, în sine, aproape, un alt Pământ...

Compoziția solului este similară celei a Pământului, situație care nu a mai fost descoperită niciunde în spațiu. În toate celelalte cazuri, lunile și planetele diferă fundamental unele de celelalte. Iar dacă aceste detalii nu v-au stârnit curiozitatea, ciudățeniile continuă. Unele roci lunare conțin metale procesate precum **alamă, uraniu- 236 și neptunium-237. Aceste elemente se pot obține exclusiv pe cale artificială!!!**

Uranu 236,

este un reziduu nuclear care se găsește în uraniul folosit sau reprocessat. Și mai interesant...

Neptuniu 236,

este un metal radioactiv rezultat din producerea plutoniului în centralele nucleare.

Aceste caracteristici cu totul speciale ale Lunii i-au determinat pe cercetătorii Mihail Vasin și Alexander Șcerbakov, membri ai Academiei Ruse de Științe, să scrie, în anii '70, articolul intitulat **Este luna creația unei inteligențe extraterestre?**, care a produs rumoare în comunitatea științifică, dar nu a schimbat cu nimic lucrurile dintr-un motiv foarte simplu: nimeni nu poate furniza vreo explicație validă cu privire la aceste măsurători.

Mai mult, laureatul premiului Nobel pentru Chimie, **Harold Urey** s-a declarat șocat de conținutul de titan al rocilor aduse de misiunile de astronauți de pe Lună. Mostrele de minerale reprezintă un mister absolut pentru lumea de știință, deoarece nimeni nu poate explica prezența titanului.

Cu alte cuvinte, Luna noastră – simbolul suprem al misterelor – își merită pe deplin această coroană. Nu are nimic în comun cu niciun alt corp ceresc.

Și parcă tocmai pentru ca enigma să rămână astfel până la sfârșitul timpului, gândiți-vă că **în orice zi, din orice loc al Pământului, vedem mereu aceeași față a Lunii**. De ce?

Matematică ciudată – numerologie precisă

Raza Lunii = 1.080 mile = 3 x 360

Rază Pământului = 3.960 mile = 11 x 360

Rază Pământului + Raza Lunii = Raza de 5.040 mile = 1 x 2 x 3 x 4 x 5 x 6 x 7 = 7 x 8 x 9 x 10

Diametrul Pământului = 7.930 mile = 8 x 9 x 10 x 11

Oare toate aceste dimensiuni sunt simple coincidențe sau a existat o forță care le-a creat în acest fel?

Poate fi imaginată o inteligență care le-a aliniat pe toate atât de precis doar într-un colț de univers?

Și de ce aici?